

MAMT
PEDAGÒGIC

La llàntia màgica del MAMT

DOSSIER DEL PROFESSOR

MUSEU D'ART MODERN
TARRAGONA

Diputació Tarragona

ÍNDIX

Descripció de l'activitat	3
La Llàntia màgica del MAMT	4
ACTIVITATS	
Primer exercici	6
Segon exercici	7
Tercer exercici	8
El treball a l'escola	9
Biografia de Ramon Carreté	10
Bibliografia	11

Descripció de l'activitat

Nom de l'activitat: *La llàntia Màgica del MAMT*

Destinatari: Activitat destinada a alumnes d'educació infantil.

Durada de l'activitat: 1-2 hores, en funció dels grups i la disponibilitat de l'escola.

Nombre d'alumnes: màxim 25 alumnes per grup.

Materials proporcionats pel Museu: Fitxa amb la silueta del Geni i la Llàntia, colors, llapis i plastilina.

Ritme de la visita

Rebuda a la sala d'actes

Els alumnes ocupen les cadires i deixen les jaquetes, les motxilles, etc. Les educadores del museu els hi donen la benvinguda i amb imatges els hi ensenyen l'obra que han de trobar a les sales del Museu per tal de treballar l'activitat.

Recorregut per les sales del Museu

No anem directament a trobar l'obra, sinó que els alumnes gaudeixen d'un recorregut per les sales del Museu. L'educadora incideix en determinades obres explicant els seus trets i establint un diàleg amb els alumnes.

Localitzar l'obra

Una vegada trobada l'obra, els alumnes seuran al davant. L'educadora del Museu farà l'explicació a mode de conte i al finalitzar es donaran les pautes per a realitzar les activitats preparades.

Parada als serveis

Cal pensar que és necessari un temps d'entre 10-15 minuts per que els nens puguin anar als serveis. Aquest temps perjudicarà a la duració de la visita si aquesta és únicament d'una hora.

Les activitats

El Museu prepara tres activitats que podran realitzar els alumnes. En funció del temps de la visita es realitzaran dos o tres activitats. En el cas de no arribar a fer la tercera activitat, les educadores donaran les pautes per poder treballar-la a l'escola.

Fi de la visita: Els alumnes s'enduran a la classe les siluetes pintades al museu. Les educadores proporcionaran idees per fer un treball posterior a l'escola. Si és desig dels professors les educadores es desplaçaran a l'escola per fer un seguiment del treball dels alumnes a partir de les idees suggerides al Museu.

La Llàntia Màgica del MAMT

Hi havia una vegada uns nens i unes nenes d'educació infantil de l'escola

_____ i de la classe _____ que van anar a visitar el **Museu d'Art Modern de Tarragona** i es van trobar una llàntia màgica gegant...

– Oh!!!! –Van dir–, sembla la llàntia màgica de l'Aladí... però on deu ser el geni...

Llavors, els nens i les nenes li van demanar a l'educadora del museu que cridés ben fort dins de la llàntia a veure si apareixia el geni màgic...

– Què està el Geni?!!!!!!

(La llàntia és tan gran que no la freguem com feia l'Aladí al seu conte, sinó que l'educadora del museu introdueix el cap dins de la llàntia i crida ben fort al Geni. Al ser buida per dins, el so de la veu ressona contra les parets i els nens queden expectants i a l'espera del que ha de succeir).

I va cridar un altre cop – Què està el Geni?!!!!

– Geni!!!! Geni!!!! –van cridar també els nens.

I el geni va aparèixer a la sala del Museu...

– Està aquí el Geni!!! Què el veieu? Ha estat aquí tota l'estona. Sabeu perquè? Perquè el Geni només surt de la llàntia quan sap que hi han nens al Museu, i quan marxen els nens... es torna a ficar dins i no el podem veure.

– Ahhhhh!!

(El geni és una escultura de ceràmica de Ramon Carreté. L'escultura ha estat present a la sala en tot moment, però l'expectació dels nens sobre la llàntia no els ha fet posar l'atenció en ella, i ara apareix als seus ulls com a reclam de la seva veu).

Autor: Ramon Carreté

Títol: Llàntia escultòrica

Mides: 51 x 114 x 47 cm

Tècnica: Material refractari modelat

Autor: Ramon Carreté
Títol: Cap de dona
Tècnica: Material refractari modelat

- Què us sembla el Geni?
- Quin coll més llarg que té i quin cabell més estarrufat!!!
- Demanem-li un desig!!! Què li podem demanar?
- Va dir l'educadora.

(Expliquem als nens i nenes que els desigs que demanem al Geni han de ser coses bones per a tots els nens, com per exemple, que tothom pugui anar a l'escola i aprendre molt, etc. L'educadora agafa un nen i l'acosta a l'escultura perquè aquest pugui demanar un desig).

– Em sembla que el geni ens vol dir alguna cosa... m'acostaré a cau d'orella... i el geni li diu a l'educadora el seu desig per a tots els nens i les nenes que han vingut a visitar el Museu d'Art Modern de Tarragona.

“Vull que tots el nens i les nenes de tot el món tinguin escoles per aprendre a llegir i a escriure i que els nens i les nens siguin molt feliços”.

Fi.

ACTIVITATS

Al finalitzar l'explicació del conte, l'educadora explica als nens qui ha fet aquestes dues escultures i com les ha fet (tècnica del xurro, pessigar el fang, etc.). Ens fixarem en els trets de les escultures, com és la figura del geni, el seu cabell, el rostre, l'estilització del seu coll. Parlarem dels materials, de com la ceràmica (en aquest cas, el material refractari¹) s'ha de coure per endurir-se i no trencar-se fàcilment, etc.

Finalment es donen les pautes de treball i com es distribuirà el temps de la resta de la visita (activitats, desplaçament per les sales, etc.).

Primer exercici

Consisteix en posar cara al Geni. L'escultura està mancada de faccions així que el Museu ha elaborat un pannell de ferro amb la silueta del Geni. Les seves mides i el gruix dels imants han estat pensats per a una correcta manipulació dels alumnes, que hauran d'enganxar diversos ulls, boques, nassos, celles i cabells per tal de compondre el rostre del Geni.

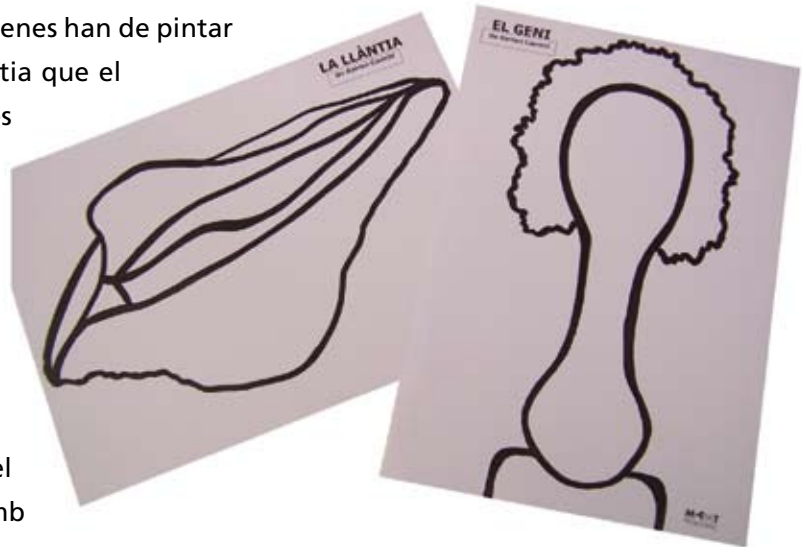

Els alumnes van sortint d'un en un i cadascú enganxa un element diferent (ulls, cabell, etc.). Les composicions de la cara del geni es faran fins que tots els alumnes hagin participat. Després de completar un dels rostres analitzarem la nova expressió que li hem donat al Geni (si està content, si està trist, quina època de l'any podria ser si els colors dels seus cabells són alegres, etc.).

1. Material refractari: El terme refractari es refereix a la qualitat de certs materials de resistir temperatures de més de 1100°C sense descompondre's.

Segon exercici

Consisteix en que els nens i les nenes han de pintar la silueta del geni i/o de la llàntia que el museu els facilitarà. Després d'omplir la fitxa amb el seu nom, la professora determinarà quina de les dos siluetes volen treballar al Museu. Els hi seran proporcionats colors i hauran d'omplir la silueta fixant-se en els colors que té l'escultura del geni/llàntia, o omplir-ho amb colors ben diferents.

Tercer exercici

Depenent del temps que l'escola pugui destinar a la visita, es realitzarà un tercer exercici consistent en el modelatge d'una escultura.

Elaborarem un petit geni de plastilina a partir del model original.

L'obra té dues parts ben diferenciades: el coll i el cap. Repartirem un bloc de plastilina per a cada alumne i aquest ho haurà de dividir en dos.

- Una part ens servirà per elaborar el coll de l'escultura mitjançant amassar la plastilina i fer un "xurro".
- Una vegada fet el coll, amb la segona part del bloc de plastilina farem el cap a partir d'una bola que xafarem i enganxarem al coll.
- Unides les dues parts, pessigarem tot el voltant del cap de l'escultura per tal de fer la forma estarrufada del cabell.
- Per finalitzar farem la forma dels ulls, el nas, i la boca que donaran personalitat a l'escultura.

Acció de pessigar el fang per tal de formar el cabell de l'escultura

El treball a l'escola

L'elaboració d'una llàntia escultòrica

Els alumnes disposaran d'un bloc de fang que hauran de dividir en dos. Amb una de les parts els alumnes faran un petit bol, que serà més estret d'un extrem que d'un altre, adoptant una forma ametllada **(1)**. Una vegada tenim la forma del bol, –que formarà la base o suport de la nostra escultura–, agafem l'altre meitat del

fang que havíem guardat i extraïem petites quantitats amb les que realitzem una sèrie de "xurros" **(2)** amb els que embolcallarem tota l'escultura, simulant la textura de la llàntia escultòrica de Ramon Carreté **(3)**. Quan hem cobert tot el bol amb els xurros, els premem lleugerament contra les parets perquè s'enganxin **(4)**. Per finalitzar, afegirem dues peces allargades a la part superior, unint-les al interior del bol i a la vegada unint els extrems d'elles **(5)**, formant unes "aletes" de formes onejades.

Biografia de Ramon Carreté

Ramon Carreté Mora neix al Catllar (Tarragona) el 29 de novembre de 1938.

Estudià a l'Escola d'Art de Tarragona entre els anys 1952 i 1956. De la mà de l'escultor Lluís Saumells ingressà a l'Escola Massana de Barcelona, on va estudiar ceràmica entre els anys 1956 i 1962, allí va ser alumne de Josep Llorens Artigas el qual li va transmetre el seu amor per les ceràmiques de formes pures, i Francesc Albors. A aquesta herència se li ha d'afegir l'ingredient del seu interès pel potencial expressiu de les textures, que serà una de les màximes aportacions de Ramon Carreté a l'escultura. El 1963 obtingué una beca de la Diputació de Barcelona per viatjar a Itàlia, i el 1964 una altra de l'Institut Francès de Barcelona per anar a París.

Visità diversos països orientals per a conèixer les seves tècniques ceràmiques. Aquests viatges li permeteren un gran coneixement de diversos països així com una aprofundiment en els seus coneixements ceràmics ja que normalment s'hi quedava un període llarg de temps treballant en algun taller o poble de ceramistes. Durant la seva estada al Japó va conèixer a Sohi Hamada, el més important ceramista japonès del moment i figura mítica de la ceràmica mundial. Japó amb la seva serenitat i respecte màxim per la ceràmica, va constituir una experiència que el marcà per sempre. L'any 1966 inicià la seva tasca com a professor de ceràmica de l'Escola d'Art de Tarragona, on dona classes fins a la seva mort l'any 1990 a Tarragona. Carreté va compaginar sempre la seva obra ceràmica amb pintures i dibuixos que segueixen mostrant els mateixos trets que les ceràmiques.

Bibliografia

A.A.V.V; *Diccionario "Ràfols" de artistas contemporaneos de Catalunya y Baleares*. Ed. Diccionario Ràfols, Barcelona, 1985.

CIRICI, Alexandre; MANENT, Ramon; *Ceràmica Catalana*; Edicions Destino, Barcelona, 1977.

RICOMÀ VENDRELL, F. Xavier; GIRAL QUINTANA, M. Dolors; *Ramon Carreté. Ceramista. Fons del Museu d'Art Modern*. Vol. V Museu d'Art Modern de Tarragona, 1993.

SALCEDO MILIANI, Antonio; *L'Art del s. XX a les comarques de Tarragona*. Diputació de Tarragona, 2001.

Notes

A series of horizontal dotted lines for writing notes.

Direcció i coordinació

Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona / MAMT Pedagògic
Santa Anna, 8 - 43003 Tarragona
Tel. 977 235 032 - Fax 977 235 137
mamt@dipta.cat
www.altanet.org/MAMT

Horari

dimarts a divendres: de 10 a 20 h
dissabte: de 10 a 15 h i de 17 a 20 h
diumenges i festius: d'11 a 14 h
(dilluns tancat)

Servei pedagògic

Visites concertades
Tel. 977 235 032
<http://www.dipta.cat/mamtpedagogic/>